

Østre Landsret
Præsidenten

Den 08/01-2019
J.nr.40A-ØL-120-18
Init: RSL

Justitsministeriet
Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt pr. e-mail til: jm@jm.dk og ljm@jm.dk

Justitsministeriet har ved brev af 21. december 2018 (Sagsnr. 2018-702-0015) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om ændring af offererstatningsloven (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet m.v.)

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Ellen Basse Porsbo

Vestre Landsret
Præsidenten

Justitsministeriet
Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt pr. mail til jm@jm.dk og ljm@jm.dk

J.nr. 40A-VL-6-19
Den 08/01-2019

Justitsministeriet har ved brev af 21. december 2018 (sagsnr. 2018-702-0015) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om ændring af offererstatningsloven (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet m.v.).

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

Helle Bertung

Freja Sofie Sørensen

Fra: Lise Krüger Andersen <LiseKruegerAndersen@Shret.dk>
Sendt: 8. januar 2019 15:04
Til: Justitsministeriet; Malene Lejbach
Emne: SV: Høring: Forslag til lov om ændring af offererstatningsloven - 2018-702-0015

Lovforslaget giver ikke Sø- og Handelsretten anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Lise Krüger Andersen

Juridisk chef

Direkte: + 45 99 68 47 21

Mobil: + 45 25 67 10 48

LiseKruegerAndersen@Shret.dk

Sø- og Handelsretten

Amaliegade 35, 2. sal

1256 København K.

Tlf.: 99 68 46 20

www.shret.dk

Fra: 'post@shret.dk'

Sendt: 21. december 2018 11:16

Til: Lise Krüger Andersen ; Marianne Abildtrup

Emne: VS: Høring: Forslag til lov om ændring af offererstatningsloven - 2018-702-0015

Fra: Justitsministeriet <jm@jm.dk>

Sendt: 21. december 2018 10:50

Emne: Høring: Forslag til lov om ændring af offererstatningsloven - 2018-702-0015

Se venligst vedhæftede filer.

Med venlig hilsen

JUSTITS Ministeriet

Slotsholmsgade 10

1216 København K

Tlf.: 7226 8400

www.justitsministeriet.dk

jm@jm.dk

Københavns Byret

Justitsministeriet
Formuekontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Præsidenten
Domhuset, Nytorv 25
1450 København K.
Tlf. 99 68 70 15
CVR 21 65 95 09
administration.kbh@domstol.dk
J.nr. 9099.2019.3

Den 8. januar 2019

Ved en mail af 21. december 2018 har Justitsministeriet anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om ændring af offererstatningsloven (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet m.v.).

Jeg skal i den anledning på byretspræsidenternes vegne oplyse, at byretterne ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Der henvises til Deres j.nr. 2018-702-0015.

Med venlig hilsen

Søren Arelsen

Sekretariatet

ADVOKAT
SAMFUNDET

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

jm@jm.dk + ljm@jm.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98

DATO: 23. januar 2019
SAGSNR.: 2019-6
ID NR.: 570567

**Høring over udkast til forslag til lov om ændring af offererstatningsloven
(Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet m.v.)**

Ved e-mail af 21. december 2018 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har ikke bemærkninger til det fremsendte høringsmateriale.

Med venlig hilsen

Nicolai Pii

Justitsministeriet
Formueretskontoret

Høringssvar til forslag til lov om ændring af offererstatningsloven (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet mv.)

Dansk Kvindesamfund har i over 100 år arbejdet for kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene, herunder varetagelse af ofre for seksuelle overgreb. Organisationen har læst lovforslaget og har følgende bemærkninger:

Det er glædeligt, at Regeringen gør en aktiv indsats for at nedbringe sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet for personer, der er ofre for en straffelovsovertrædelse.

Personer, der har været udsat for seksuelle overgreb og vold, er sårbare. Når en sag kommer for retten, og der afsiges dom, er det et skridt på vejen til at anerkende den forbrydelse, de har været udsat for. Men det er også en anerkendelse af deres skader, når der tilkendes erstatning og tortgodtgørelse. Ventetiden, fra man har fået medhold i en sag med krav om erstatning, til man modtager erstatningen, skal gå så hurtigt som muligt. Det er blandt andet vigtigt for, at offeret kan lægge forbrydelsen bag sig og opleve en anerkendelse af, at anmeldelsen var det rigtige valg. Derfor er vi meget positive overfor ønsket og tiltagene, der skal nedsætte sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet.

Vi vil dog udtrykke vores betænkeligheder omkring kravet om digital selvbetjening via digitale formularer. Dette bunder i, at mange af de kvinder, der er udsat for vold og seksuelle overgreb i nære relationer, oplever at blive kontrolleret på flere parametre, herunder psykisk og digital vold, hvor kvinderne kan have været tvunget til at opgive koder og NemId samt være udsat for digital overvågning m.m. Derfor føler de sig ikke sikre, når de skal bruge digitale tjenester, herunder at skulle udfylde en digital formular. En løsning på dette kunne være, at en pårørende med fuldmagt kunne ansøge på vegne af offeret, eller en dispensationsløsning for personer, der har været udsat for digital vold. Dette angives også i 2.2.3 Lovforslagets udformning, hvor der står: *Det forudsættes således, at der i medfør af den foreslåede bemyndigelse eksempelvis vil blive fastsat nærmere regler om, at ansøgninger, som ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Erstatningsnævnet, og regler om, hvornår nævnet kan dispensere fra kravet om anvendelse af digital selvbetjening.*

Dansk Kvindesamfund mener, at det er vigtigt at have ofres baggrunde og muligheder for øje, når disse regler udformes. På den måde tages der højde for, at ikke kun personer med et fysisk eller psykisk handicap eller manglende it-kompetencer kan fritages den digitale selvbetjening.

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

E-mail: jm@jm.dk og ljm@jm.dk

Den 25. januar 2019

Vedr.: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af offererstatningsloven (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet m.v.) (j.nr. 2018-702-0015)

Justitsministeriet har den 21. december 2018 sendt et udkast til forslag til lov om ændring af offererstatningsloven (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet m.v.) i høring med anmodning om at modtage eventuelle bemærkninger.

Høringen, der har været behandlet i Danske Advokaters fagudvalg for erstatnings- og forsikringsret, giver Danske Advokater anledning til følgende bemærkninger:

1. Generelle bemærkninger

Danske Advokater har med advokat Karsten Høj deltaget aktivt i den nedsatte referencegruppe, der har fulgt og givet input til Justitsministeriets arbejde med at nedbringe sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet og dermed til det lovforberedende arbejde. Et væsentligt element i dette arbejde var "Analyse af offererstatningssager" udarbejdet af konsulentfirmaet Implement, som blev sendt til Retsudvalget (REU Alm. Del, Bilag 70).

Danske Advokater støtter alle forslag, der kan bidrage til en afvikling af den store mængde ikke afgjorte sager ("bunkebekæmpelse") og til en effektiv og varig nedbringelse af den almindelige sagsbehandlingstid for voldsfres sager om erstatning.

På baggrund af den meget store mængde ikke afgjorte sager og den meget lange sagsbehandlingstid, der har været gældende i mange år – særligt i sager, hvor der er sket alvorligere fysisk eller psykisk skade – er udkastet til lovforslaget efter Danske Advokaters opfattelse desværre utilstrækkeligt. I lyset af ovennævnte "Analyse af offererstatningssager" og de deri indeholdte forslag, var det Danske Advokaters

Veddemørgade 30
1250 København K

Telefon: 77 43 12 00
info@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

DÅ nr. 01-2018-01489

forhåbning, at der i forbindelse med udmøntningen af indsatsen på området ville blive iværksat tiltag, der én gang for alle bragte ofrenes erstatningsmæssige interesser i centrum. Danske Advokater bemærker i den forbindelse endvidere, at vores repræsentant i ovennævnte referencegruppe pegede på flere ændringer, der efter vores opfattelse ville være af væsentlig betydning for ikke kun sagsbehandlingstiden, men også for ofrenes retsstilling generelt. Ingen af disse forslag til ændringer er imidlertid medtaget endsige omtalt i lovudkastet.

Det er Danske Advokaters vurdering, at udkastet til lovforslag i den foreliggende form kun vil have en yderst begrænset positiv indvirkning på sagsbehandlingstiden. Af samme grund bliver det derfor helt centralt for den fremadrettede indsats på området at få klarhed over, hvilke organisatoriske og administrative ændringer, som Justitsministeriet og Erstatningsnævnet agter at iværksætte og ikke mindst, hvornår disse vil blive implementeret. Det fremgår af "Analyse af offererstatningssager", side 2, under "estimeret kapacitetsbehov[...]", at der skal anvendes ekstra 23 årsværk for at kunne foretage "bunkeafvikling" af de ca. 3.000 sager, der aktuelt har hobet sig op i Erstatningsnævnet. Hvis den fremtidige sagsbehandlingstid for nye sager skal nedbringes til et rimeligt niveau (som ikke er defineret nærmere i udkastet til lovforslaget), er det af gørende betydning, at "bunkebekæmpelsen" holdes adskilt fra den almindelige sagsbehandling af nye sager. I modsat fald skubber denne enorme pukkel af sager blot de nye sager foran sig, idet udkastet til lovforslag efter Danske Advokaters opfattelse kun marginalt vil bidrage til at få afviklet bunken af ikke afgjorte sager.

2. Udkastets § 1, nr. 1

I udkastets § 1, nr. 1 (indsættelse af nyt § 9, stk. 2, i offererstatningsloven) lægges der op til en mere lempelig behandling af krav om erstatning og godtgørelse på indtil 3.500 kr. Dette kan efter Danske Advokaters opfattelse have en begrænset positiv virkning på disse sager. Det er i bemærkningerne skønnet, at sagsbehandlingstiden for sådanne meget simple krav vil kunne reduceres fra 143 til 110 dage. Det forudsættes dermed, at der fortsat vil være en sagsbehandlingstid på næsten 4 måneders for disse mindre krav. Hertil kommer, at der vil skulle udarbejdes nye administrative forskrifter for at kunne bedømme, om kravet på længere sigt kan komme til at overstige 3.500 kr. (hvorved reglen ikke finder anvendelse), og yderligere sagsbehandling, hvis der senere ansøges om mere i erstatning, så det samlede beløb overstiger 3.500 kr., hvorefter hele kravet skal bedømmes efter lovens almindelig krav om dokumentation. Disse forhold vil efter Danske Advokaters vurdering komplicere en del af de sager, der ellers forudsættes at kunne afgøres hurtigt.

3. Udkastets § 1, nr. 5

Danske Advokater finder det positivt, at der med udkastet til lovforslag lægges op til, at Erstatningsnævnet får formel hjemmel til at indhente udtalelse om mén og erhvervsevnetab også fra andre end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES). Det er Danske Advokaters opfattelse, at forslaget formentlige vil kunne nedbringe sagsbehandlingstiden i de sager, hvor en vurdering af skadens varige følger er nødvendig. Men det er efter vores opfattelse lige så vigtigt, at sagsbehandlingen frem til, at der anmodes om en udtalelse – ikke mindst mens nævnet venter på udtalelsen – lever op til almindelig god og anerkendt praksis for behandling af sager om

personskade. Det er i den forbindelse problematisk, at den aktuelle praksis ikke sikrer, at den skadelidte løbende får sit indtægtstab erstattet som enten tabt arbejdsfortjeneste efter erstatningsansvarsloven § 2 eller som forskud på det endelige erhvervsevnetab efter § 5.

I "Analyse af offererstatningssager" peges der på en radikal ændring af administrationen af erstatningsordningen for voldsofre, idet det som "scenarie 3" foreslås, at sagsbehandlingen forankres i Patienterstatningen, jf. s. 128-136. Patienterstatningen har igennem mere end 25 år opbygget en meget veldrevet og faglig kompetent organisation, der årligt håndterer mere end 10.000 anmeldelser om patientskader, oplyser sagerne og træffer et stort antal afgørelser. Patienterstatningen bistås af lægekonsulenter indenfor alle relevante specialer og besidder dermed såvel den nødvendige lægefaglige og juridiske ekspertise til at kunne træffe afgørelse om alle erstatningskrav omfattet af erstatningsansvarsloven. Patienterstatningen har implementeret elektronisk anmeldelse, online adgang til at følge med i sagens behandling mv.

Det vil efter Danske Advokaters opfattelse være positivt, hvis der arbejdes videre med en sådan organisatorisk ændring, så den formelle afgørelse om, hvorvidt en skade er omfattet af offererstatningsloven, fortsat skal foretages af Erstatningsnævnet. Vedtages "3.500-kroners-reglen", vil denne også med fordel kunne administreres af nævnet. Alle øvrige sager overgives efter dette scenarie til behandling og afgørelse i en særlig afdeling/sektion i Patienterstatningen.

4. Udkastets øvrige forslag

Til de øvrige forslag, der ikke har nogen indvirkning på sagsbehandlingstiden, men som formodes fremsat for at forbedre retstilstanden for ofre for forbrydelser, som det fremgår af indledningen til lovforslaget, har Danske Advokater følgende substantielle bemærkninger og forslag til ændringer:

"Ansøgning" bør generelt ændres til "anmeldelse" – herunder også i udkastets forslag til ændringer i §§ 9, stk. 2, 13. stk. 3, og 14 a.

Det er Danske Advokaters opfattelse, at Justitsministeriet i forbindelse med nærværende lovudkast med fordel kan benytte lejligheden til at ændre erstatningsordningen for voldsofre fra det nuværende "ansøgningsprincip" til et "anmeldelsesprincip". Den nugældende ordning, der ikke med udkastet søges ændret, medfører, at de skadelidte kun får behandlet de erstatningskrav, som de indsender "ansøgning" om. Dette forudsætter endvidere, at der under straffesagen enten er rejst krav af den pågældende art eller taget et ofte intetsigende forbehold for at gøre andre/yderligere krav gældende.

Det er Danske Advokaters erfaring, at det for mange ofre kan være uoverskueligt at få overblik over, hvad de pågældende kan have krav på i erstatning og godtgørelse. Det gælder både ved den primære ansøgning og i det videre forløb. I den forbindelse bemærkes også, at beskikkelsen af bistandsadvokat ophører ved straffesagens afslutning. Mange voldsramte har således ikke nogen sagkyndig bistand efterfølgende. En ændring fra "ansøgning" til "anmeldelse" af skaden vil svare til, hvad der gælder for arbejdsskader og patientskader. Her skal den skadelidte anmelde "skaden", og så er det op til myndigheden (henholdsvis AES og Patienterstatningen)

at modtage anmeldelse, oplyse sagen i overensstemmelse med det forvaltningsretlige officialprincip og træffe afgørelse. Når den anmeldte personskade er færdigbehandlet af Erstatningsnævnet, der af egen drift har truffet afgørelse om de krav, som den forvoldte skade giver grundlag for, kan sagen i nævnet anses for afsluttet. Herefter kan der gælde en frist på 2 år (der formentlig burde være 3 år som efter de almindelige forældelsesregler) fra skadelidte kendte eller burde kende til yderligere og dermed senere opståede krav, jf. nærmere nedenfor. En sådan ordning vil ikke blot øge retssikkerhed for ofrene, men vil også bringe denne erstatningsordning på linje med de øvrige erstatningsordninger for personskade.

I udkastets § 1, nr. 3 (forslag til § 11 c, stk. 1, i offererstatningsloven), bør "om skaden dækkes fra anden side" ændres til "om skadens følger dækkes fra anden side, uden mulighed for at nævnet kan indtræde i skadelidtes krav".

Det er Danske Advokaters erfaring, at det er et generelt forekommende problem, at der ofte går meget lang tid, før det er afklaret om – og i givet fald i hvilket omfang – ofret får erstatning fra anden side. I de tilfælde, hvor dette vides – f.eks. når skaden tillige er en anerkendt arbejdsskade – kan der gå mange år før en arbejdsskadesag er endeligt afsluttet, og det derfor præcist kan opgøres, hvor stor en del af et erhvervsevnetab, der dækkes fra arbejdsskadeforsikringen. I sådanne tilfælde vil der imidlertid være mulighed for at nævnet/Staten indtræder i den skadelidtes krav, og nævnet ville derfor kunne træffe afgørelse om tilkendelse af erstatning til ofret, og dernæst - på ofrets vegne – modtage de ydelser, denne ellers ville være tilkendt.

Det samme gælder erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter erstatningsansvarsloven § 2, hvor nævnet konsekvent udskyder tilkendelse til, der er truffet afgørelse om erhvervsevnetab i arbejdsskadesagen, fordi det følger af § 2, stk. 2, at midlertidig erstatning for erhvervsevnetab skal fradrages i tabt arbejdsfortjeneste. Men nævnet/Staten kan også her indtræde i det krav, hvis det skulle blive tilkendt for en periode, hvor der er ydet tabt arbejdsfortjeneste uden fradrag for erstatning for erhvervsevnetab. Der henvises her til sammenhængen mellem EAL § 2, stk. 2 og ASL § 77, jf. tillige § 29.

I udkastets § 1, nr. 3 (forslag til § 11 c, stk. 2, i offererstatningsloven), er det Danske Advokaters opfattelse, at "[...] kan nævnet træffe afgørelse [...]" bør ændres til "[...] skal nævnet træffe afgørelse[...]".

Foreligger der de særlige forhold, der er nævnt i udkastet til lovforslag, skal nævnet træffe afgørelse og tilkende ofret erstatning. Det bør ikke være en fakultativ adgang. Nævnet/Staten indtræder i disse tilfælde i krav mod skadevolder eller andre.

Det foreslås, at der tillige indsættes et nyt § 11 c, stk. 3, med følgende ordlyd:

"Nævnet træffer snarest muligt afgørelse om, hvorvidt Staten skal indlede regresssag mod skadevolder eller på anden vis indtræde i skadelidtes krav om erstatning og godtgørelse mod 3. mand."

Der bør efter Danske Advokaters opfattelse skabes klarhed over, hvilke beløb Staten kræver regres for, og nævnet bør træffe afgørelse herom, så snart det er muligt, og under hensyn til at Statens ret til erstatning ikke forspildes pga. forældelse. Det har

siden 2011 ikke været muligt at få klarhed over, hvilke beløb Staten søge og opnår regres for.

I udkastets § 11, nr. 4 (forslag til §13, stk. 3, i offererstatningsloven), bør "Hvis nævnet tidligere har behandlet krav om [...]" ændres til "Hvis nævnet tidligere har behandlet og truffet endelig afgørelse om krav om [...]" og "hvis det nye krav fremsættes mere end 2 år efter, at ansøgeren indså eller burde indse eksistensens af dette" bør ændres til "hvis det nye krav fremsættes mere end 2 år efter at, nævnet har truffet endelig afgørelse, og anmelderen indså eller burde indse eksistensens af dette".

Efter Danske Advokaters opfattelse bør den gældende § 13, stk. 3, præciseres. Bestemmelsen blev indført i 2001 uden anden begrundelse end en henvisning til nævnets oplyste praksis om, at 2 års-fristen også burde gælde for nye krav efter allerede indsendte krav.

Forslaget vil efter vores vurdering gå ud over ofrene især i de tilfælde, hvor nævnet f.eks. endnu ikke har færdigbehandlet et krav om erhvervsevnetabsstatning – f.eks. fordi man afventer en vejledende udtalelse – men samtidig ville kunne afvise supplerende krav om tabt arbejdsfortjeneste, fordi sådanne krav ikke løbende er indsendt. Nævnet bør som anført ovenfor være underlagt en almindelig oplysningspligt, og derfor bør en 2-årsfrist først være relevant, når sagen af nævnet i sin helhed anses for afsluttet. Det kan forsat være gældende, at skaden skal være anmeldt inden 2 år efter endelig dom eller ophør af efterforskningen, men er anmeldelsesfristen overholdt, skal sagen behandles for alle relevante krav frem til det tidspunkt, hvor nævnet har truffet endelig afgørelse om disse.

Med venlig hilsen

Jeanie Sølager Bigler
Retschef
jsb@danskeadvokater.dk

Freja Sofie Sørensen

Fra: Bettina Emma Marie Lawsen <bml@regioner.dk>
Sendt: 3. januar 2019 11:43
Til: Justitsministeriet; Malene Lejbach
Emne: VS: Høring: Forslag til lov om ændring af offererstatningsloven - 2018-702-0015
Vedhæftede filer: Lovudkast (Høringsversion).PDF; Høringsliste.PDF; Høringsbrev (generel).PDF; signaturbevis.TXT

Sag: 2018-702-0015
Sagsdokument: 966378

Til Justitsministeriet

Danske Regioner har modtaget høring over udkast til forslag til lov om ændring af offererstatningsloven.

Danske Regioner har ingen bemærkninger til høringen.

Med venlig hilsen

Bettina Lawsen
Sekretær

Center for Sundhed og Sociale indsatser (SUS)

Danske Regioner
Dampfærgevej 22
2100 København Ø

T 35 29 81 00
D 35 29 82 17
E bml@regioner.dk

Officiel post bedes sendt til
regioner@regioner.dk

Fra: Justitsministeriet <jm@jm.dk>
Sendt: 21. december 2018 10:50
Emne: Høring: Forslag til lov om ændring af offererstatningsloven - 2018-702-0015

Se venligst vedhæftede filer.

Med venlig hilsen

JUSTITS
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf.: 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
im@im.dk

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Danmark

Sendt til: jm@jm.dk og ljm@jm.dk

25. januar 2019

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af offererstatningsloven (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet m.v.)

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

Ved e-mail af 21. december 2018 har Justitsministeriet sendt ovennævnte udkast i høring og anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger.

CVR-nr. 11-88-37-29

Datatilsynet har i denne forbindelse noteret sig følgende:

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

1. Datatilsynet har noteret, at det af pkt. 3.2.3 af de almindelige bemærkninger til lovforslaget § 1, nr. 2 (§ 10 a) fremgår, at det forudsættes, at Civilstyrelsen i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen, vil være forpligtet til at stille en sikker digital løsning til rådighed.

E-mail dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

2. Datatilsynet har endvidere noteret sig, at det af pkt. 2.7.1.2 og 2.7.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 6 (§ 14 a) fremgår, at:

J.nr. 2018-11-0182
Dok.nr. 64676
Sagsbehandler
Christine Børglum Sørensen

- Terminaladgang forudsætter at der indgås en aftale med den dataansvarlige (Skatteforvaltningen) om adgangen til registret.
- Etablering af terminaladgang til indkomstregistret vil forudsætte, at en sådan adgang ikke er uforenelig med formålene med adgangen til indkomstregisteret, og at der kun gives adgang til personoplysninger, der er nødvendige i forhold til de formål, hvortil de behandles.
- Det skal aftales med Skatteforvaltningen som dataansvarlig myndighed for indkomstregistret, hvilke oplysninger de enkelte myndigheder mv. må modtage. Indgåelsen af aftalerne vil ske under iagttagelse af reglerne i databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen.
- Erstatningsnævnet i forbindelse med indsamlingen af ansøgerens indkomstoplysninger i terminalregistret skal iagttage reglerne om oplysningspligt, når personoplysninger ikke er indsamlet hos den registrerede, jf. forordningens artikel 14.

Herudover har Datatilsynet noteret sig, at det af de særlige bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 6, fremgår, at:

”Det skal i den forbindelse bemærkes, at Erstatningsnævnet med en sådan terminaladgang til indkomstregisteret ikke vil være berettiget til at få adgang til andre eller flere oplysninger, end hvad de allerede i dag kan behandle i

overensstemmelse med databeskyttelseslovens og databeskyttelsesforordningens almindelige videregivelsesregler, jf. afsnit 2.7.1.

Den foreslåede hjemmel skal udmøntes ved en aftale mellem på den ene side Skatteforvaltningen og på den anden side Erstatningsnævnet. Ved denne aftale om adgangen til registreret skal det bl.a. nærmere fastlægges, hvilke oplysninger nævnet skal have adgang til, og hvilken type adgang der skal være tale om (f.eks. webservice eller online adgang). Denne aftale skal indgås under iagttagelse af reglerne i databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen, og Erstatningsnævnet vil kun være berettiget til at få adgang til oplysninger i indkomstregisteret i det omfang, det efter en konkret vurdering er nødvendigt og sagligt.

Forslaget giver herudover ikke umiddelbart Datatilsynet anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Christine Børglum Sørensen

Freja Sofie Sørensen

Fra: Mikael Sjöberg <MikaelSjoeberg@OestreLandsret.dk>
Sendt: 22. januar 2019 10:57
Til: Justitsministeriet; Malene Lejbach
Cc: Carina Marie Gjede Hansen
Emne: høringssvar om offererstatningsloven

Justitsministeriet

Ved brev af 20. december 2018 har Justitsministeriet hørt Dommerforeningen om udkast til Lov om ændring af offererstatningsloven (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet m.v.)

Lovudkastet har været drøftet på et bestyrelsesmøde i Dommerforeningen.

I den anledning skal jeg meddele, at lovudkastet ikke giver Dommerforeningen anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Mikael Sjöberg

Mikael Sjöberg

landsdommer/Formand for Den Danske Dommerforening

Direkte: + 45 99 68 65 01/ + 45 21 66 18 49

**DEN DANSKE
DOMMERFORENING**

dommerfuldmægtigforeningen

Justitsministeriet

København, den 21. januar 2019

Vedr. Høring over udkast til forslag til lov om ændring af offererstatningsloven (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet m.v.), Deres sagsnr. 2018-702-0015

Justitsministeriet har ved mail af 21. december 2018 anmodet om Dommerfuldmægtigforeningens eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af offererstatningsloven.

I den anledning skal foreningen meddele, at foreningen ikke finder at burde udtale sig om lovforslaget.

Dette høringssvar sendes alene elektronisk til: jm@jm.dk med kopi til ljm@jm.dk.

På foreningens vegne,

René Bergfort
Høringsansvarlig
Dommerfuldmægtigforeningen

Freja Sofie Sørensen

Fra: Søren Dragsbæk Holm <SDH@domstolsstyrelsen.dk>
Sendt: 7. januar 2019 15:59
Til: Justitsministeriet; Malene Lejbach
Emne: SV: Høring: Forslag til lov om ændring af offererstatningsloven - 2018-702-0015

Til Justitsministeriet

Domstolsstyrelsen har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Søren Dragsbæk Holm
Fuldmægtig
Direkte: +45 99 68 43 33
SDH@domstolsstyrelsen.dk

Domstolsstyrelsen
Jura
St. Kongensgade 1-3
1264 København K
Tlf. (hovednr.): + 45 70 10 33 22
www.domstol.dk

Fra: Justitsministeriet [mailto:jm@jm.dk]
Sendt: 21. december 2018 10:51
Til: 'Domstolsstyrelsen'
Emne: Høring: Forslag til lov om ændring af offererstatningsloven - 2018-702-0015

Se venligst vedhæftede filer.

Med venlig hilsen

JUSTITS
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf.: 7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Freja Sofie Sørensen

Fra: Louise Ingerslev Andersen <LouiseIngerslev.Andersen@civilstyrelsen.dk>
Sendt: 25. januar 2019 15:20
Til: Justitsministeriet; Malene Lejbach
Emne: Høring: Forslag til lov om ændring af offererstatningsloven - 2018-702-0015

Erstatningsnævnet har ikke bemærkninger til det fremsendte lovforslag.

Med venlig hilsen

Louise Ingerslev Andersen
Sekretariatschef

JUSTITS
Civilstyrelsen
Erstatningsnævnet
Toldboden 2, 2. sal
8800 Viborg

Tlf. +45 20 75 79 05
E-mail: LouiseIngerslev.Andersen@Civilstyrelsen.dk

Fra: Justitsministeriet <jm@jm.dk>
Sendt: 21. december 2018 10:50
Emne: Høring: Forslag til lov om ændring af offererstatningsloven - 2018-702-0015

Se venligst vedhæftede filer.

Med venlig hilsen

JUSTITS
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf.: 7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Justitsministeriet
Att. Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Sagsnr. 19-0367
Vores ref. ANKI
Deres ref

Den 25. januar 2019

Lov om ændring af offererstatningsloven

Den 21. december 2018 offentliggjorde Justitsministeriet en høring over forslag til lov om ændring af offererstatningsloven med høringsfrist den 25. januar 2019. Lovforslaget har det overordnede formål at nedbringe den meget lange sagsbehandlingstid i Erstatningsnævnet.

Indledende bemærkninger

Det fremgår af lovforslaget, at Erstatningsnævnets sagsgang og sagsbehandling blev gennemgået i foråret 2018. Gennemgangen udmøntede sig i en analyse af offererstatningssager i oktober 2018, udarbejdet af Implement Consulting Group. Analyse af offererstatningssager fra oktober 2018 indeholder en lang række praktiske, politiske og juridiske tiltag, som ikke alle omtales eller berøres af fremsatte lovforslag. Det forhold, at Fagbevægelsens Hovedorganisation i nærværende høringssvar kun forholder sig til udkast til lovforslag, er ikke et udtryk for, at Fagbevægelsens Hovedorganisation ikke har bemærkninger til de foreslåede løsningsforslag i analysen, herunder særligt det forhold, at de såkaldte pædagogsager skal overflyttes til arbejdsskadesystemet med dertilhørende hjemmelsgrundlag for udbetaling af krav efter erstatningsansvarsloven.

Mangler ved den bagvedliggende analyse

Indledningsvis bemærkes det, at den aktuelle situation i Erstatningsnævnet, herunder blandt andet, at Kammeradvokaten aktuelt bistår ved sagsbehandling på grund af de omtalte sagsbehandlingstider, og det opståede merarbejde i forbindelse med Højesteretsdommen af 4. september 2018, ikke er inddraget eller omtalt i hverken analysen fra oktober 2018 eller i lovforslagets bemærkninger. En gennemgang af analysen viser endvidere, at den ikke er opdateret i forhold til Højesteretsdommen fra 4. september 2018, og end ikke nævner den, men tværtimod omtaler den underkendte praksis om undtagelsesmuligheden for anmeldelseskravet.

Grundlæggende for udkastet til lovforslaget og analysen er, at baseline (baseret på lukkede sager i 2017) og den følgende analyse heraf, er baseret på et skøn. I en årrække har Erstatningsnævnet – med henblik på at imødekomme resultatmål og et politisk ønske om lavere sagsbehandlingstid – truffet flere delafgørelser i sagerne samt kategoriseret ikke-afgørelser som afgørelser, hvorved antallet af trufne afgørelser er steget og sagsbehandlingstiden har ligget stille i mellemprioderne. Det har overordnet betydet, at de endelige og afsluttende behandlinger og ikke mindst afgørelser i sagerne i stigende grad har skulle afvente genbehandling, og den samlede sagsbehandlingstid for ansøgeren er steget. Dette fremgår tydeligt af analysen på side 12, 16 og 18 i forbindelse etablering af baseline for beregningerne samt under de forskellige forslag. Overordnet fremgår det ligeledes, at henset til den fejlagtige

kategorisering af afgørelser og den øgede anvendelse af delafgørelser, at det ikke muligt at fremkomme med data omkring sagsbehandlingstid og ventetid på enkelt-sagsniveau, hvorfor der er udarbejdet et skønsmæssigt overslag. Dette skønsmæssige overslag er ikke omtalt i udkast til lovforslaget. Den gennemgående uigennemsigthed omkring antallet af berørte sager finder Fagbevægelsens Hovedorganisation overordnet problematisk.

Overordnet er Fagbevægelsens Hovedorganisation enige i, at sagsbehandlingstiderne i Erstatningsnævnet længe har været uacceptable, og at der er et akut behov for at sikre en bedre retstilstand for ofre for forbrydelser og nedbringe sagsbehandlingstiden.

Bemærkninger til forslag om ændring af offererstatningslovens § 9

Offererstatningslovens § 9, stk. 1

Offererstatningslovens § 9, stk. 1 har ikke tidligere haft en reel praktisk betydning, hvilket fremgår af Erstatningsnævnets praksis, offererstatningsloven med kommentarer, 1. udgave, 2005, side 94, og ligeledes af lovforslagets side 36. Såfremt lovforslaget vedtages i sin nuværende form, vil vedtagelsen betyde en væsentlig ændring af anvendelsen af offererstatningslovens § 9 både for så vidt angår stk. 1 og stk. 2.

Den manglende udnyttelse af bagatelgrænsen i lovens nuværende § 9, stk. 1 er omtalt i analysen på side 27, hvoraf det fremgår, at denne hjemmel vil blive benyttet fremadrettet. Det fremgår endvidere, at dette vil betyde en besparelse på kr. 71.130 kr., da ansøgninger på krav under 1.000 kr. vil kunne blive afvist. Uanset, at dette ikke kræver en lovændring, men blot at denne bemyndigelsesbestemmelse udnyttes, bør dette fremhæves, da det indgår som et løsningsforslag til at sænke sagsbehandlingstiden. At afskære en gruppe borgere deres ret til erstatning kan ikke anses for en hensigtsmæssig måde at nedbringe sagsbehandlingstiden.

Offererstatningslovens § 9, stk. 2

Vedtagelse af lovforslaget i sin nuværende form vil yderligere betyde, at Erstatningsnævnet med hjemmel i den foreslåede § 9, stk. 2 kan tilkende erstatning og godtgørelse op til kr. 3.500,- uden krav om dokumentation for kravet, uden krav om opfyldelse af de almindelig erstatningsretlige betingelser, og uden krav om anmeldelse inden for 72 timer.

Sagsbehandlingen i Erstatningsnævnet for så vidt angår krav op til kr. 3.500,- skal i medfør af lovforslaget kun sikre, at ansøgeren har lidt en personskade ved overtrædelse af straffeloven eller tilholdsloven, og at kravet er fremsat senest 2 år efter lovovertrædelsen henholdsvis 2 år efter endelig dom eller politiets indstilling.

- Lovforslagets betydning for sagsbehandlingstiden er uklar og i bedste fald begrænset

I forlængelse af de indledende bemærkninger, fremgår det ikke af udkast til lovforslaget præcist, hvor mange sager denne lovændring vil have en afgørende betydning for. I den bagvedliggende analyse på side 83-84 ses dette belyst, dog skal det forsat fremhæves, at baseline, som er lagt til grund, er en skønsmæssig vurdering af lukkede sager i 2017. Samlet set konkluderes det i analysen, at dette forslag vil omhandle 846 sager årligt. Dette er baseret på, at der i 2017 blev udbetalt erstatning og godtgørelse i 480 sager, hvor kravet var under 3.500 kr. og i 366 sager, hvor der blev givet afslag i sager, hvor kravet var under 3.500 kr., og hvor der i medfør af lovforslaget ikke ville blive givet et afslag henset til den manglende prøvelse af blandt andet de almindelige erstatningsretlige betingelser.

Først og fremmest bemærkes det, at der for de omtalte 480 sager afsluttet i 2017, ikke ses at være dokumentation for, at disse endeligt er afsluttet, jf. Erstatningsnævnets problematiske angivelse af afsluttede sager og/eller delafgørelser, som midlertidigt afslutter sagerne. For så vidt angår de 366 sager, er det ligeledes ikke dokumenteret, at disse ville være endeligt afsluttet uden yderligere krav henset til, at et afslag blev meddelt borgeren, hvorfor borgeren naturligvis ikke retter henvendelse med yderligere krav efterfølgende.

Det forhold, at antallet er uigennemsigtigt og uklart, understøttes af det anførte i udkast til lovforslaget på side 7, 5. afsnit, hvor der omtales "en del ansøgninger". Det må således stå lovgiver klart, at beregningerne i analysen er så uklare, at de ikke kan gengives eller lægges til grund i udkast til lovforslaget. På samme side i udkast til lovforslaget angives endvidere, at dette vil få en effekt på sagsbehandlingstiden svarende til ca. 1 måned for denne skønsmæssige opgjorte sagsgruppe. Henset til de aktuelle sagsbehandlingstider i Erstatningsnævnes, synes dette ikke at kunne afhjælpe sagsbehandlingstiden i nødvendigt omfang. I udkast til lovforslaget på side 32 fremgår det yderligere, at de hurtige tilkendegivelser af erstatning og godtgørelse op til kr. 3.500 vil betyde en merudgift på op til 1,9 mio. årligt. I analysen på side 85 fremgår det, at denne beregning er baseret på sagsantallet, som er omtalt ovenfor, hvilket i sig selv ikke er retvisende.

- Lovforslagets mulighed for hurtige afgørelse vedrørende krav under kr. 3.500,-.

Fagbevægelsens Hovedorganisation er positive over for muligheden for, at borgere, som har været udsat for en straffelovsovertrædelse, kan modtage en hurtig afgørelse om tilkendelse af godtgørelse og erstatning, men er dog af den opfattelse, at det skal indgå i vurdering af denne mulighed om det reelt har en betydning for sagsbehandlingstiden, og om dette kan have den uhensigtsmæssige konsekvens, at sagsbehandlingstiden faktisk forlænges, eller om borgeren i højere grad vil blive mødt af et senere tilbagebetalingskrav, jf. nedenfor.

- Konsekvensrettelse af ordlyd

For så vidt angår ordlyden af lovteksten i lovforslaget, bemærkes det, at der i lovforslagets § 9, stk. 2, 1. pkt. kun henvises til erstatning og ikke godtgørelse. Modsat henvises der i lovforslagets § 9, stk. 2, 2. pkt. til både erstatning og godtgørelse. Det er Fagbevægelsens Hovedorganisations vurdering, at der både i 1. og 2. pkt. bør henvises til erstatning og godtgørelse.

Det fremgår af de specielle bemærkninger (udkast til lovforslaget side 36), at sagsbehandlingen (kun) skal sikre, at ansøgeren har lidt en personskade. I lovteksten er det ikke præciseret nærmere, men der henvises kun til erstatning/erstatning og godtgørelse, jf. ovennævnte bemærkning. Det er Fagbevægelsens Hovedorganisations vurdering, at det bør præciseres eller uddybes, om lovforslaget skal forstås således, at bestemmelsen kun omfatter personskade eller om den skal fortolkes bredt således, at ligeledes tingsskade og andet tab, herunder behandlingsudgifter også er omfattet.

- Efterfølgende sagsbehandling af krav, som overstiger kr. 3.500,- og muligheden for tilbagebetaling

Som det fremgår af lovforslaget i sin nuværende form, vil det i de tilfælde, hvor en ansøger efterfølgende fremsender yderligere krav, og kravet samlet set overstiger kr. 3.500,-, gælde, at Erstatningsnævnet i medfør af lovforslaget ville skulle foretage en samlet vurdering af hele

kravet med henblik på en vurdering af, om alle offererstatningslovens betingelser og ligeledes de almindelig erstatningsretlige betingelser er opfyldt, jf. udkast til lovforslag side 8 og 36.

Dette kan i værste tilfælde betyde en øget sagsbehandlingstid, hvis sagerne skal genbehandles i sin helhed. At anvende en sagsbehandlingsmetode, hvor der er lægges op til løbende delafgørelser og genbehandling af sagerne, har allerede vist sig yderst problematisk, idet Erstatningsnævnet tidligere har forsøgt denne metode med meget lange sagsbehandlingstider som konsekvens.

Endvidere er det Fagbevægelsens Hovedorganisations vurdering, at der er problematisk, at der i lovforslaget er lagt op til en bred anvendelse af muligheden for tilbagebetaling af allerede tilkendte erstatninger og godtgørelser i medfør af offererstatningslovens § 18, stk. 1, jf. lovforslagets side 37.

Det fremgår af offererstatningslovens § 18, stk. 1, at har en ansøger afgivet urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder af betydning for erstatning, kan beløb, som er modtaget med urette kræves tilbagebetalt. Vedtagelsen af offererstatningslovens § 9, stk. 2, vil betyde, at betingelserne for erstatning og godtgørelse efter offererstatningsloven og erstatningsansvarsloven ikke vil blive vurderet forud for udbetaling, og at tilbagebetaling vil blive krævet, såfremt Erstatningsnævnet ved senere genbehandling ikke finder, at betingelserne er opfyldt. Dette er uigennemsigtig for borgeren, idet der ikke kun kan kræves tilbagebetaling ved afgivelse af urigtige oplysninger, men ligeledes i de tilfælde, hvor Erstatningsnævnet efterfølgende vurderer, at der eksempelvis ikke findes at være årsagssammenhæng.

Fagbevægelsens Hovedorganisation finder, at evt. tilbagesøgningskrav kun bør kunne gennemføres i de tilfælde, hvor det er i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger om tilbagesøgning af fejlagtige udbetalinger. Herefter kan et fejlagtigt udbetalt beløb kræves tilbagebetalt, medmindre skadelidte har modtaget det i god tro, og hvis der ikke er taget et helt konkret forbehold for tilbagesøgning ved udbetalingen. Det vil betyde, at i de sager, hvor skadelidte har afgivet korrekte oplysninger, men hvor det blot ved en efterfølgende prøvelse, viser sig, at disse oplysninger betyder, at sagen ikke er omfattet af offererstatningsloven øvrige regler, er der ikke et tilbagesøgningskrav for de 3.500 kr. som allerede er udbetalt efter § 9, stk. 2.

Derudover er der risiko for forlænget sagsbehandlingstid, idet borgeren efterfølgende skal igennem en sagsbehandling vedrørende et eventuelt tilbagebetalingskrav, som ikke skyldes urigtige oplysninger, men blot Erstatningsnævnets eventuelle anden vurdering af forholdene.

Samlet set er det Fagbevægelsens Hovedorganisations vurdering, at hensigten med lovforslaget er positivt, men på baggrund af de manglende og misvisende bagvedliggende oplysninger om effekten, og ikke mindst efterbehandlingen i de tilfælde, hvor kravet senere vil overstige beløbsgrænsen og resulterer i evt. tilbagesøgningskrav, at lovforslaget i sin nuværende form er betænkeligt.

Bemærkninger til forslag om ændring af offererstatningslovens § 10 a.

Forslag om indførelse af hjemmelsgrund til senere anvendelse af obligatorisk digital ansøgning. Fagbevægelsens Hovedorganisations eneste bemærkning hertil er, at det ville være hensigtsmæssigt allerede ved indførelsen af hjemmelsgrundlag, at Erstatningsnævnet forholde sig til eventuelle problematikker om partsrepræsentanter.

Bemærkninger til forslag om ændring af offererstatningslovens § 11 c.

Ifølge udkast til lovforslaget kodificeres praksis om, at Erstatningsnævnet som altovervejende udgangspunkt ikke træffer afgørelse, før straffesagen er afgjort ved endelig dom. Yderligere præciseres og kodificeres praksis om, at sagen udsættes med henblik på en afklaring af om skaden kan dækkes fra anden side.

Overordnet er det Fagbevægelsens Hovedorganisations vurdering, at denne kodificering er acceptabel, og bemærker positivt, at det fremgår af udkast til de specielle bemærkninger til lovforslaget (side 39 sidste afsnit), at det forudsættes med forslaget, at Erstatningsnævnets praksis udvides således, at Erstatningsnævnet i videre omfang vil anvende muligheden for at træffe afgørelse selvom straffesagen ikke er afgjort ved endelig dom.

Derudover skal det fremhæves, at det er anført i lovforslaget på side 20 og 40, at der i sager, hvor skadevolderen er under 14 år eller omfattet af straffelovens § 16 eller 69 skal træffes afgørelse uden først at undersøge, om skaden er dækket af skadevolders forsikring. Der er i forslaget lagt op til, at en eventuel afklaring af forsikringsforhold for så vidt angår denne gruppe skal ske efter nævnets behandling og i forbindelse med politiets undersøgelse/vurdering af eventuelt regreskrav mod skadevolder.

Ændringen af praksis for så vidt angår denne gruppe af sager, fremgår dog ikke af lovtæksten, men af bemærkningerne hertil. Derudover er omfanget af disse sager ikke oplyst, jf. ovennævnte om de bagvedliggende tal og analyse heraf.

Det er Fagbevægelsens Hovedorganisations vurdering, at det overordnet er positivt, at disse sager kan fremmes i Erstatningsnævnet. Fagbevægelsens Hovedorganisations ønsker det dog præciseret, om forslaget skal forstås således, at i der de tilfælde, hvor det i nær forbindelse med straffesagen positivt kan konstateres, at skadevolderen er omfattet af en forsikringsaftale, om skadelidte fortsat kan fremsende erstatningskrav direkte til skadevolders forsikringsselskab inden ansøgning fremsendes til Erstatningsnævnet.

Fagbevægelsen er dog af den opfattelse, at såfremt det i forbindelse med straffesagen fremgår, at skadevolder er omfattet af straffelovens §§ 16 eller 69, og at der foreligger en bagvedliggende ansvarsforsikring, bør sagen fortsat kunne fremmes mod forsikringsselskabet uden at sagen først skal vurderes af Erstatningsnævnet.

Bemærkninger til forslag om ændring af offererstatningslovens § 13, stk. 3

Henset til side 41 i udkast til lovforslag, hvoraf det fremgår, at der ikke er tilsigtet nogen indholdsmæssige ændring af bestemmelsen, men alene en præcisering af bestemmelsens indhold, har Fagbevægelsens Hovedorganisation på nuværende tidspunkt ikke bemærkninger hertil.

Bemærkninger til forslag om ændring af offererstatningslovens § 14, stk. 2:

Lovforslaget i sin nuværende form vil betyde, at Erstatningsnævnet kan indhente en udtalelse fra Patienterstatning eller anden aktør og ikke kun fra Arbejdsmarkedets Erhvervsforsikring omkring spørgsmålet om blandet andet udmålingen af varigt mén og erhvervsevne.

Det er anført i lovforslaget på side 23, sidste afsnit, at det forventes at få en begrænset effekt, hvilket Fagbevægelsens Hovedorganisation er enig i. Dog bemærkes det ligeledes her, at antallet af sager, som vil blive berørt af denne lovændring, ikke fremgår af lovforslaget. Dertil kommer, at den anførte baseline, som fremhævet indledningsvist, er skønsmæssigt baseret.

Modsat er det i analysen på side 92 anført i forbindelse med et andet løsningsforslag, at: *“der foreligger ikke oplysninger om, hvor mange pædagogosager, der sendes til AES for en sådan vurdering [varigt mén og erhvervsevnetab]”*.

Overordnet har Fagbevægelsens Hovedorganisation ingen bemærkninger til, at Patienterstatningen kan inddrages og anvendes med henblik på en nedbringelse af sagsbehandlingstiden, men finder lovforslagets omfang i sin nuværende form betænkeligt. Fagbevægelsens Hovedorganisation bemærker særligt, at der i udkast til lovforslag på side 24, 4. afsnit fremhæves en mulighed for, at forslaget ikke kun skal begrænses til at gælde Patienterstatningen, men at Justitsministeriet ikke kan se noget til hindre for, at der kan indgås aftaler med en unavngiven og ikke yderligere defineret “anden aktør”.

Henset til den begrænsede effekt, det manglende overblik over berørte sager, de uklare linjer for samarbejdet og ikke mindst det forhold, at rækkevidden af denne mulighed ikke nærmere er defineret, finder Fagbevægelsens Hovedorganisation denne del af forslaget betænkeligt. Lovforslaget fremhæver yderligere, at Erstatningsnævnet kan indhente en yderligere udtalelse fra Patienterstatningen eller anden aktør i det tilfælde, at borgeren selv har indhentet en udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, og i tvivstilfælde, vil det være Erstatningsnævnets beslutning, hvilken der skal lægges til grund for Erstatningsnævnets sagsbehandling og afgørelse (side 24. nederste afsnit.). Dette kan efter Fagbevægelsens hovedorganisation vurdering bidrage til en øget sagsbehandlingstid, hvilket ikke er hensigten med lovforslaget.

Bemærkninger til forslag om ændring af offererstatningslovens § 14 a

Erstatningsnævnet får ved lovforslagets § 14 a hjemmel til at få terminaladgang til indkomstregistreret (eIndkomst). Oplysninger om indtægt til brug for vurdering af tabt arbejdsfortjeneste og erhvervsevnetab indhentes på nuværende tidspunkt af ansøgeren selv på nævnets opfordring. Lovforslaget lægger op til, at Erstatningsnævnet får adgang til eIndkomst og derigennem selv kan hente oplysningerne. Fagbevægelsens Hovedorganisation er enige i, at indhentelse af indkomstoplysninger til brug for vurdering af tabt arbejdsfortjeneste og erhvervsevnetab er nødvendig, jf. forslagens side 30, 3. afsnit og side 31, 5. afsnit. Fagbevægelsens Hovedorganisation er også enige i, at den løbende indhentelse af oplysningerne hos skadelidtes i mange tilfælde forlænger sagsbehandlingstiden, jf. forslagens side 30, sidste afsnit.

Med venlig hilsen

Arne Grevsen
Næstformand

Freja Sofie Sørensen

Fra: Morten Øberg <mooe@nanoq.gl>
Sendt: 25. januar 2019 15:16
Til: Justitsministeriet; Rigsombudsmanden i Grønland; Malene Lejbach
Emne: Høring af Forslag til lov om ændring af offererstatningsloven (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet m.v.) (Nanoq - ID nr.: 9901479)

Justitsministeriet har fremsendt forslag til lov om ændring af offererstatningsloven (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet m.v.) til orientering og anmodet om eventuelle bemærkning. Departementet for Sociale Anliggender og Justitsområdet har for indeværende ingen bemærkninger til det fremsendte.

Med venlig hilsen / Inussiarnersumik Inuulluaqquillunga / Kind regards

Morten Louis Øberg

Specialkonsulent - Immikkut Siunnersorti - Special Advisor

Isumaginninnermut Inatsisinillu Atortitsinermut Naalakkersuisoqarfik
Departementet for Sociale Anliggender og Justitsområdet
Ministry of Social Affairs and Justice

Grønlands Repræsentation
Strandgade 91, 3. sal
1401 København K.

e-mail: mooe@nanoq.gl
Telefon: ++45 31 40 17 96

E-mail: jm@jm.dk; ljm@jm.dk

Justitsministeriet
Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

25. januar 2019
Sagsnr. 23717/HH/KAW

J.nr. 2018-702-0015 - Høring over udkast til forslag til lov om ændring af offererstatningsloven (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet m.v.)

På vegne af Hjælp Voldsofre skal jeg hermed afgive vores høringssvar i anledning af ovennævnte lovforslag.

Foreningen har også haft lejlighed til at gøre sig bekendt med analyserapport fra oktober 2018 udarbejdet af Implement Consulting Group. Ligeledes har foreningen været med i Referencegruppen, hvor jeg som praktiserende advokat med 20 års erfaring med erstatningssager i Erstatningsnævnet har haft lejlighed til at bidrage med input.

Vi er fuldstændige enige i, at sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet over en længere periode har været særdeles utilfredsstillende. I indledningen til bemærkninger til lovforslaget er det anført, at hurtig behandling af en erstatningssag i Erstatningsnævnet er en nødvendig forudsætning for, at offeret kan komme videre med sit liv. Det er fuldstændig korrekt, at en verserende erstatningssag for mange virker stigmatiserende for helingsprocessen efter at have været udsat for en forbrydelse. Hertil kommer, at det for mange ofre tilmed er et spørgsmål om økonomisk overlevelse. Dette gælder ikke kun, hvis der er løbende krav om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Visse ofre har omfattende udgifter til behandling, medicin, tandlæge mv., hvor der er et behov for langt hurtigere refusion/erstatning.

De enkelte forslag giver anledning til følgende bemærkninger.

1) Hurtig tilkendelse af krav med en værdi på under 3.500 kr.

Af analyserapportens side 83 fremgår det nærmere, at sagsbehandlingen af disse sager ofte er ligeså lang, som når det drejer sig om større erstatningskrav. Det er præcis samme erfaring, vi har – både hos foreningen og jeg selv i mit arbejde som praktiserende advokat.

Når der er tale om et ganske lille krav, kan det for den forurettede føles ekstraordinært krænkende, at "det kan tage så lang tid at tage stilling til så lidt", og vi anser det derfor for at være en afgørende forbedring for de forurettedes retsstilling, at bestemmelsen gennemføres som foreslået.

Vi kan i den forbindelse supplere med, at det er vores erfaring, at der faktisk er rigtig mange krav i den størrelsesorden. Der er således en del forurettede, som ikke har andre krav end op til én uges sygemelding (det vil sige krav om 7 x 200 kr. i 2018-takst) og/eller eksempelvis et krav på at få erstattet selvrisiko i henhold til egen indboforsikring, der således har erstattet de personlige egendele.

Det er velkendt, at Erstatningsnævnet har en relativ restriktiv praksis i lyset af, at det trods alt er Staten, der udbetaler erstatning til den forurettede, og at flere regler er indført med henblik på at sikre, at den forurettede ikke uberettiget opnår erstatning. Eksempelvis er indførelse af den oprindelige 24 timers regel – nu 72 timers reglen – båret af hensynet til, at det skal være muligt at sikre, at en erstatningsansøger faktisk har været udsat for en personforbrydelse.

Det er prisværdigt at læse, at Justitsministeriet er af den opfattelse, at hensynet til en hurtigere sagsbehandling til gavn for de forurettede vejer tungere end risikoen for, at der i nogle tilfælde udbetales uberettiget erstatning og godtgørelse. Det er vores opfattelse, at den tidligere indtænkte mistro til de forurettede, er både uværdig og uberettiget.

Vi mener endvidere, at den foreslåede formulering og bemærkningerne hertil tager fuldt ud højde for den situation, at der kan komme yderligere krav efterfølgende med den naturlige konsekvens, at der skal ske fuld prøvelse.

Vi ser ikke andet end positive konsekvenser af en regel som den foreslåede – både for Erstatningsnævnets sagsbehandlingstid og for de erstatningsansøgende.

2) Indførelse af obligatorisk digital selvbetjening ved ansøgning om erstatning og godtgørelse

Vi har allerede i forbindelse med vores repræsentation i referencegruppen tilkendegivet det u hensigtsmæssige i, at ansøgning om erstatning skal fremsendes til politiet, der herefter skal sørge for videregivelse til Erstatningsnævnet, der i samme forbindelse skal have samtlige sagens strafferetlige akter.

Det må det være således, at der i mange tilfælde slet ikke er brug for straffesagens akter, hvortil kommer, at det erfaringsmæssigt (alt for) ofte glipper for politiet at sende erstatningsansøgningen videre til Erstatningsnævnet. Det øger selvsagt ikke sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet, men det øger i den grad ventetiden for den forurettede. Hvis der kun er et retskrav, som tilkendt ved dom, har Erstatningsnævnet slet ikke brug for akterne fra politiet.

Jeg udfylder allerede i dag skemaet digitalt og bruger således tid på at udfylde alle felter. Det er helt oplagt, at det arbejde, der én gang er udført af erstatningsansøgende eller dennes advokat, ikke bør udføres igen. Det vil også kvalitets sikre ansøgningen straks ved at gøre de vigtigste felter obligatoriske at udfylde.

Det vil utvivlsomt give udfordringer for nogle ansøgere, hvis der bliver indført obligatorisk digital selvbetjening. Således ved vi, at mange flere er udfordret af blot at søge oplysninger i Skattemappen på Sundhed.dk eller andre digitale platforme. Det må ikke blive så svært, at nogle ofre giver op på forhånd.

Det er noteret, at der er lagt op til at man kan få dispensation for kravet om digital anmeldelse. Man kan nemt forestille sig, at det bliver en udfordring at afgrænse persongruppen, der skal have dispensation. Mange vil sikkert kunne "påberåbe sig" manglende IT-kompetencer. Der bør være et let tilgængeligt alternativ. Man kunne overveje at pålægge politiet at være behjælpelige. De er dog i forvejen ramt af ressourcemangel. Man kunne overveje at lade den under retssagen beskikkede bistandsadvokat være behjælpelig. Endelig kunne man overveje at lade Offerrådgivningerne eller organisationer som

Hjælp Voldsofre have særlig adgang med henblik på at være ofrene behjælpelige. I de situationer ville der ikke blive søgt via Nem ID.

Vi anser dog forslaget for at være en fordel for alle parter og støtter den foreslåede udformning.

3) Afgørelse om erstatning, før straffesagen mod skadevolderen er afgjort ved endelig dom

Det er helt klart den rigtige hovedregel, at der ikke skal træffes afgørelse i en sag, før der er faldet dom eller efterforskningen hos politiet er afsluttet. Det er dog også oplagt, at der bør være undtagelser til den hovedregel. Vi mener, at man bør være konkret i forhold til, hvornår nævnet alligevel kan træffe afgørelse og tilkende erstatning.

Vi tænker her først og fremmest på den situation, hvor der er tale om en alvorlig forbrydelse, og hvor det ikke er muligt at finde gerningsmanden, herunder at denne eventuelt er udrejst af landet. I disse sager bør der efter "en vis tid" kunne tilkendes erstatning Erstatningsnævnet. Med udtrykket "en vis tid", henvises specifikt til, at det er oplagt, at politiet efterforsker meget aktivt i en given periode, for herefter at lægge sagen i bero. Sagen bliver dog ikke afsluttet grundet forbrydelsens alvorlige karakter.

Jeg har i praksis søgt denne problemstilling løst ved at anmode politiet om at udfærdige en rapport, hvor det tilkendegives, at efterforskningen i sagen ikke er afsluttet, men at der for tiden ikke foretages yderligere aktive efterforskningsskridt, idet alle efterforskningsskridt umiddelbart er afprøvet. Men med en sådan rapport i hånden, bør der kunne tilkendes erstatning til den forurettede.

En anden oplagt situation, hvor der bør kunne træffes afgørelse og tilkendes erstatning, selvom sagen ikke er endeligt afsluttet, er de sager, der er afsluttet ved byretten, og hvor en eventuel ankesag alene vedrører strafudmålingen. Imidlertid opleves det, at politiet i disse sager afviser at fremsende erstatningsansøgning til Erstatningsnævnet, men meddeler at man vil afvente ankesagen. Hvis ankesagen trækker ud, betyder det, at erstatningssagen for den forurettede tilsvarende trækker ud – selvom erstatningskravet slet ikke er en del af ankesagen.

Det bemærkes i tilknytning hertil, at den forurettede (eller dennes bistandsadvokat) ikke pr. automatik bliver informeret om en iværksat anke. Det har ofte den konsekvens, at en ansøgning om erstatning fremsendt af den forurettede selv eller af bistandsadvokaten, ligger stille hos politiet og efter utallige rykkere, kan man eventuelt få det svar, at sagen ikke er videresendt til Erstatningsnævnet grundet en anke, det være sig bevis-eller udmålingsanke.

En tredje situation, hvor der bør træffes afgørelse om erstatning, selvom straffesagen ikke er endelig afsluttet, er den, hvor der først gennemføres straffesag mod én person og senere mod en anden eller flere andre gerningsmænd. Det er oplagt, at der kan være tale om solidarisk hæftelse for det erstatningskrav, forurettede har. Der ses dog ikke at være nogen fornuftig forklaring på, at disse sager ikke kan behandles i Erstatningsnævnet, når sagen mod den første gerningsmand er afsluttet.

Dette gælder navnlig ikke, når forurettede i forbindelse med den første sag har opnået dom for sit krav. Ikke desto mindre kan det i praksis konstateres, at sådanne sager i dag ikke bliver videresendt til Erstatningsnævnet fra politiets side.

I forbindelse med en lovændring skal det helt specifikt nævnes, i hvilke situationer, nævnet kan træffe afgørelse, selvom "betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt", således at den forurettede/dennes bistandsadvokat kan kræve, at politiet videresender erstatningsansøgningen til Erstatningsnævnet.

4) Undersøgelse af skadevolders forsikringsforhold udskydes til regres hos politiet

Det har hidtil været således, at den forurettede selv og eller dennes bistandsadvokat har skulle undersøge, om gerningsmand/skadevolder er dækket af en ansvarsforsikring. Dette har efter vores opfattelse til stadighed været et helt urimeligt krav!

Som det nærmere fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har Erstatningsnævnet ingen kontakt til skadevolder. Det har forurettedes bistandsadvokat heller ikke – og den forurettede bør ikke tvinges til det for at afklare et spørgsmål om ansvarsforsikring. Hvis der er beskikket en bistandsadvokat under straffesagen, er det tilmed således, at denne *ikke* bliver gjort bekendt med, om den tiltalte er omfattet af straffelovens §§ 16 eller 69. Hvis bistandsadvokaten har en fornemmelse herom og således opfordrer forsvarsadvokaten til at få afdækket forholdet, forbliver spørgsmålet om ansvarsforsikring stort set altid uafklaret under straffesagen.

Det kunne være interessant at få afklaret, i hvor mange sager der egentlig opnås regres hos ansvarsforsikringselskabet – i hvert fald i situationerne omfattet af straffelovens §§ 16 og eller 69.

Det forekommer hensigtsmæssigt, at der i situationer, hvor skadevolderen er under 14/15 år skal indhentes oplysninger om en eventuel ansvarsforsikring. Disse sager lander nødvendigvis kun hos Erstatningsnævnet, hvis der er indgivet en anmeldelse til politiet, og man kunne overveje at få dette oplyst i forbindelse med selve efterforskningen – på linje med det i forbindelse med efterforskningen afdækkes, hvor en skadevoldende bil har den lovpligtige ansvarsforsikring.

Hvis det ikke er oplyst på efterforskningsstadiet, forekommer det i den grad befordrende for sagsbehandlingen hos Erstatningsnævnet, at undersøgelse af skadevolders eventuelle forsikringsforhold udskydes til regres hos politiet.

Man bør ved samme lejlighed udskyde et yderligere spørgsmål om regres hos politiet. Jeg henviser i den forbindelse til de situationer, hvor Erstatningsnævnet efter en sagsbehandlingstid, der kan vare helt op til 1 år, afviser at udbetale erstatning under henvisning til, at der i stedet skal søges erstatning via Udlændingestyrelsen.

Det sker i de situationer, hvor gerningsmanden er statsløs eller asylansøger, jf. bekendtgørelse nr. 384 af 25. april 2006 om statens hæftelse for skader, som udlændinge, der opholder sig her i landet og er omfattet af udlændingelovens §42a, stk. 1 eller 2. jf. stk. 3, forvolder på andre.

Der er igen tale om et forhold, som den forurettede, ikke har nogen som helst chance for at forudse, og det er helt urimeligt, at en erstatningsansøgning skal trække i langdrag på den baggrund. I langt de fleste situationer vil ej heller den forurettedes bistandsadvokat få tilstrækkelige oplysninger om gerningspersonen og således klar over, at det forholder sig således, at det eventuelt er udlændingemyndighederne, der hæfter for et erstatningskrav.

Hertil kommer, at der i de situationer, hvor sagen er henvist til udlændingemyndighederne, starter et helt urimeligt sagsbehandlingsforløb, idet medarbejderne dér typisk intet ved om behandling af erstatningssager.

I forbindelse med den forestående lovændring bør man ligeledes foretage ændringer for så vidt angår denne noget urimelige situation og gerne således, at det bliver Erstatningsnævnet, der behandler alle sager. Hvorvidt der er en statslig indbyrdes regres, bør være den forurettede uvedkommende.

5) Frist for fremsættelse af yderligere krav om erstatning eller godtgørelse

Bestemmelsen i § 13 er formuleret som en frist, men må for den erstatningsansøgende opfattes som et udtryk for, at et krav der ikke er fremsat indenfor 2 år, er forældet. I det lys kan man undre sig over, at man ikke følger den almindelige forældelseslov og angiver fristen til at være 3 år, som det er tilfældet i forældelsesloven.

Vi har vanskeligt ved at se, at det skulle have betydning for Erstatningsnævnets sagsbehandlingstid om fristen fastsættes til 2 eller 3 år, både for så vidt angår den første/oprindelige ansøgning, der skal indgives indenfor 2 år jf. offererstatningslovens § 13 stk. 1 – og for så vidt angår fremsættelse af yderligere krav.

Vi støtter, at der skal være en frist, og vi er enige i, at denne frist løber fra det tidspunkt, hvor erstatningsøgende har eller burde have indset, at den pågældende har et (yderligere) krav.

Udfordringen er efter vores opfattelse, at reglerne på nuværende tidspunkt fortolkes således, at 2- års fristen også gælder for verserende sager, hvor sagsbehandlingstiden ofte er langt udover 2 år. Den forurettede risikerer, at yderligere krav "forældes" under sagsbehandlingen. Forståelsen af dette forudsætter muligvis et praktisk eksempel:

En forurettet rejser krav om godtgørelse for svie og smerte frem til og med den dato, hvor sagen er i retten. Det er eksempelvis den 15. januar 2017, hvor der tages forbehold for yderligere krav om godtgørelse for svie og smerte, idet forurettede stadig er sygemeldt. Yderligere kan dog ikke opgøres og fremsættes, da kravet ikke er forfaldent. Der går herefter helt frem til eksempelvis 1. november 2018, før Erstatningsnævnet træffer en afgørelse og beder om, at forurettede får udfyldt en standardiseret lægeerklæring. Hvis det er den fremgår, at forurettede faktisk har været sygemeldt fx frem til 1. maj 2018, vil forurettede have yderligere krav om godtgørelse for svie og smerte.

Problemet er imidlertid at den lægeerklæring ikke ses af forurettede eller dennes bistandsadvokat. Den sendes ikke i høring. Hvis forurettede selv rekvirerer en kopi, er det ganske enkelt ikke blevet at kravet når at blive rejst inden 15. januar 2019 – og så er kravet forældet. Den forurettede skal således selv være opmærksom på (løbende) at rejse yderligere krav på trods af, at Erstatningsnævnet ikke har taget stilling til allerede rejste krav.

Ovennævnte problemstilling er meget relevant i de situationer, hvor den forurettede muligvis har krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, hvilket imidlertid først vides med sikkerhed, når der foreligger en vurdering af de varige følger og derved en stillingtagen til spørgsmålet om årsagssammenhæng.

Vi har ikke kommentarer til den konkrete foreslåede formulering – udover at vi gerne så fristen ændret til 3 år. Vi skal opfordre til, at det helt specifikt indskrives i bemærkningerne til lovforslaget, at Erstatningsnævnet bør fortolke 2-års kravet lempeligt i en verserende erstatningssag. Dette stemmer fuldt ud overens med, at erstatningskrav mod skadevolder sædvanligvis ikke forældes, så længe man er i en forhandlingssituation jf. hertil forældelseslovens § 21, stk. 5.

6) Udtalelse om méngraden og erhvervsevnetab

Vi støtter, at Erstatningsnævnets sekretariat skal have mulighed for at indhente vejledende udtalelse om erhvervsevnetab og méngrad hos andre end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, hvis dette kan føre til en betryggende og hurtigere afgørelse for den forurettede.

Vi har ikke nogen holdning til, om hvorvidt Patienterstatningen eller andre aktører er de rigtige til at afgive sådanne udtalelser.

Vi forudsætter, at det fremover vil være således, at Erstatningsnævnet for så vidt angår méngrad kan henholde sig til den vurdering, der er foretaget af den forurettedes ulykkesforsikring, medmindre de naturligvis helt specifikt har tilkendegivet, at man ikke er enig i ulykkesforsikringens vurdering af méngraden.

Vi har ikke bemærkninger til den konkrete udformning af lovforslaget.

7) Indførelse af adgang til eIndkomst

Det forekommer os at være en god idé at lade Erstatningsnævnet få adgang til at indhente oplysninger om den forurettedes økonomiske forhold online. Således har mange forurettede svært ved at overskue dette selv, og det må antages, at det i den grad kan fremme erstatningssagens behandling, at Erstatningsnævnet selv indhenter de relevante oplysninger.

Det må imidlertid kræves, at den forurettede og/eller dennes bistandsadvokat altid orienteres om, hvilke oplysninger Erstatningsnævnet indhenter, ligesom der i lyset af at Erstatningsnævnet er en offentlig myndighed i større omfang end situationen er på nuværende tidspunkt, bør ske høring af indhentede oplysninger.

Vi har tillid til, at Erstatningsnævnet som offentlig myndighed vil overholde alle gældende regler om persondatabeskyttelse, og har således ingen bemærkninger til den konkrete udformning af bestemmelsen.

Med venlig hilsen
Helle Hald
partner, advokat (H)

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Danmark
E-mail: jm@jm.dk og ljm@jm.dk

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
MOBIL +4591325688
ANCA@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

DOK. NR. 18/03002-2

**HØRING OVER UDKAST TIL FORSLAG TIL LOV OM
ÆNDRING AF OFFERERSTATNINGSLOVEN
(NEDBRINGELSE AF SAGSBEHANDLINGSTIDEN I
ERSTATNINGSNÆVNET M.V.)**

18. JANUAR 2019

Justitsministeriet har ved e-mail af 21. december 2018 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af offererstatningsloven (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet m.v.).

Instituttet har ingen bemærkninger.

Der henvises til ministeriets sagsnummer: 2018-702-0015.

Med venlig hilsen

Anncathrine Carl
JURIDISK RÅDGIVER

Justitsministeriet
Formueretskontoret
jm@jm.dk
ljm@jm.dk

Svar på høring over forslag til ændring af offererstatningsloven (nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet mv.)

Justitsministeriet har ved mail af 21. december 2018 fremsendt Høring over udkast til forslag til lov om ændring af offererstatningsloven (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet mv.).

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at hensynet bag offererstatningsordningen er at hjælpe ofre for forbrydelser, som efter de almindelige erstatningsregler har vanskeligt ved at få erstatning fra gerningsmanden, fx fordi gerningsmanden i de fleste tilfælde ikke er i stand til at betale erstatningen eller ikke har nogen ansvarsforsikring. KL finder, at det er vigtigt at fastholde det fokus, også i sager hvor der er tale om vold (forbrydelser) mod personer i forbindelse med deres arbejde.

Baggrunden for lovforslaget er ifølge bemærkningerne, at sagsbehandlingstiden i sager for Erstatningsnævnet over en længere periode har været meget utilfredsstillende. Det er efter Justitsministeriets opfattelse helt afgørende for et offer for en forbrydelse, at en sag om erstatning og/eller godtgørelse behandles hurtigt, så offeret kan komme videre med sit liv.

Justitsministeriet igangsatte derfor i foråret 2018 en analyse af offererstatningsområdet med henblik på en markant nedbringelse af de lange sagsbehandlingstider. Analysen peger på en række anbefalinger til at nedbringe sagsbehandlingstiderne, og lovforslaget udmønter en række af anbefalingerne. Desuden indeholder lovforslaget i overensstemmelse med regeringens generelle fokus på ofre forslag, der skal medvirke til at sikre en bedre retstilstand for ofre for forbrydelser.

KL hæfter sig ved oplysningerne i bemærkningerne om, at der indgives en del ansøgninger til Erstatningsnævnet, hvor der fremsættes krav med en værdi på under 3.500 kr., og at disse sager behandles på samme måde som sager med større krav. Der foreslås derfor en hurtigere procedure for sager med en værdi på under 3.500 kr. Forslaget vil kunne nedbringe sagsbehandlingstiden for disse sager med næsten 25 pct. Samtidig vil forslaget frigøre ressourcer til behandling af andre ansøgninger og dermed kunne medvirke til at nedbringe sagsbehandlingstiden generelt.

Dato: 21. januar 2019

Sags ID: SAG-2019-00052
Dok ID: 2702743

E-mail: PMP@kl.dk
Direkte: 3370 3819

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 2

KL er enig i, at sagsbehandlingstiden ved offentlige myndigheder som fx Erstatningsnævnet bør være så kort som mulig under skyldig hensyntagen til saglig og forsvarlig sagsbehandling og hensynet til de pågældende borgere.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til lovforslaget, at der er en meget lang gennemløbstid i sager, hvor Erstatningsnævnets sekretariat forelægger spørgsmål om erhvervsevnetab og/eller méngrad for AES (Arbejdsmarkedets Erhvervssikring). Den nævnte analyse foreslår derfor at Erstatningsnævnets sekretariat indgår en aftale med Patienterstatningen om, at Patienterstatningen kan udarbejde vejledende udtalelser om erhvervsevnetab og méngrad i offererstatningssager. Det fremgår dog samtidig, at forslagets effekt på den samlede gennemsnitlige sagsbehandlingstid for alle Erstatningsnævnets sager er begrænset, da der er tale om forholdsvis få sager.

Under hensyn til, at der i disse tilfælde ofte er tale om sager med meget alvorlige skader og vidtgående varige følger for den skadelidte, vurderer Justitsministeriet, at forslaget vil have væsentlig betydning for de berørte ofre. Justitsministeriet foreslår derfor, at Erstatningsnævnet får mulighed for at indhente vejledende udtalelser om erhvervsevnetab og/eller méngrad hos andre aktører end AES og Patienterstatningen, hvis dette kan føre til en hurtigere afgørelse for borgeren.

KL har forståelse for hensynet bag forslaget, også selv om effekten ifølge bemærkningerne er begrænset.

KL finder dog anledning til at pege på risikoen for, at der kan opstå en uensartet praksis, når "konkurrerende" aktører foretager vurderinger af erhvervsevnetab og/eller méngrad, herunder at der kan ske en u hensigtsmæssig niveauglidning for fastsættelse af erhvervsevnetab og/eller méngrad.

KL er enig i, at lovforslaget efter sit indhold ikke har økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for kommunerne.

Det bemærkes, at det ikke inden for høringsfristen har været muligt at forelægge sagen for KL's politiske udvalg eller bestyrelsen. Der tages derfor forbehold for evt. bemærkninger efter politisk behandling i udvalg og bestyrelse.

Med venlig hilsen

Preben Meier Pedersen

Dato: 21. januar 2019

Sags ID: SAG-2019-00052
Dok. ID: 2702743

E-mail: PMP@kl.dk
Direkte: 3370 3819

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 2 af 2

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Pr. e-mail til jm@jm.dk, ljm@jm.dk

Fredericia, den 25. januar 2019

Deres Sagsnr. 2018-702-0015 - Høring over udkast til forslag til lov om ændring af offererstatningsloven (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet m.v.)

Offerrådgivningen i Danmark (OID) skal indledningsvis gøre opmærksom på, at de personer, der søger erstatning i Erstatningsnævnet (EAN), er personer, der ikke er dækket af andre former for forsikring, hverken egen forsikring eller forsikring gennem f.eks. arbejdsgiver. Det vil typisk være personer, der i forvejen er svage økonomisk. De har været udsat for personfarlig kriminalitet og er berettiget til erstatning.

De har først skullet afvente straffesagens afslutning, hvilket kan tage lang tid. Det er derfor helt uacceptabelt, at de derefter risikerer at vente, i nogle tilfælde i endog meget lang tid, før EAN behandler deres krav på grund af lange sagsbehandlingstider. Det kan i værste fald være ødelæggende for offerets mulighed for at komme videre i sit liv.

Det er på den baggrund positivt, at Justitsministeriet (JM) har taget initiativ til at ændre herpå. OID har deltaget i den referencegruppe, JM nedsatte i begyndelsen af 2018, og det er vores oplevelse, at der er arbejdet seriøst med problemerne både i JM og i det konsulentfirma, der lavede en analyse af EAN.

OID kan tilslutte sig lovudkastet, men som det fremgår af analyserapporten, kræves der også mange administrative ændringer. OID går ud fra, at disse også gennemføres.

OID har 3 vigtige tilføjelser:

1. Vi foreslår, at domstolene i højere grad får mulighed for at tage stilling til erstatningskrav
2. Vi foreslår, at der oprettes en særlig liste over bistandsadvokater
3. Bistandsadvokatens opgave er i dag begrænset til selve straffesagen

Forslag 3a:

Der burde være mulighed for at forlænge beskikkelsen i de sager, hvor erstatningskravet ikke kan gøres endeligt op under straffesagen på grund af de skader, ofret har pådraget sig.

Forslag 3b:

I sager, hvor politiet konstaterer ukendt gerningsmand og derfor stopper efterforskningen, bør ofret kunne få en bistandsadvokat til at opgøre sit erstatningskrav, som det havde været tilfældet, hvis der var fundet en gerningsmand.

1/4

Offerrådgivningen

OFFER
VIDNE
PÅRØRENDE

offerraadgivning.dk

Ad 1

OID foreslår, at domstolene i højere grad får mulighed for at tage stilling til erstatningskrav

OID er af den opfattelse, at forslaget i analyserapportens punkt 5.9, om at flere erstatningsspørgsmål afgøres som retskrav, bør gennemføres.

Vi tror på, at det kan lade sig gøre, ligesom det vil opleves som en klar forbedring set fra offerets side. Det grundlæggende juridiske problem er, at sådan som loven er i dag, så skal EAN foretage en fuld prøvelse af mange af de krav, der allerede er behandlet i retten, nemlig i de tilfælde, hvor tiltalte ikke har bestridt kravet størrelse.

Et eksempel: Sofie har været udsat for personfarlig kriminalitet. Hun har været sygemeldt i en periode og har haft et antal psykologsamtaler. Hun har et samlet krav på svie og smerte, tabt arbejdsfortjeneste og udgift til psykolog på i alt 27.000 kr. samt et krav på godtgørelse for tort på 20.000, i alt 57.000 kr. Hendes krav er endeligt opgjort ved hovedforhandlingen. Hendes bistandsadvokat har sendt opgørelsen + dokumentation til retten og forsvarsadvokaten i god tid før hovedforhandlingen. Kravene svarer til praksis på området. Tiltalte nægter sig skyldig, og hans forsvarer bestrider derfor erstatningspligten, MEN såfremt han dømmes, har han ingen indsigelser mod kravene.

Han dømmes, og i dommen står: Tiltalte betaler inden 14 dage til Sofie kr. 57.000.

Og så kunne man jo tro, at det ville være nemt for Sofie at få de 57.000 kr. fra EAN. Men nej. Det må EAN ikke. For retten har jo ikke taget stilling til kravet. Så EAN skal begynde forfra.

For Sofie (og mange andre) virker dette helt uforståeligt.

Hvis vi lige går tilbage ovenfor til MEN'et, og i stedet forestiller os, at tiltalte siger, OG såfremt han dømmes, er han desuden uenig i opgørelsen. Så vil retten nå frem til det samme resultat, idet kravene jo som nævnt svarer til praksis. Og så ville EAN "bare" skulle udbetale beløbet, for nu har retten jo taget stilling.

I virkelighedens verden bruges der faktisk ofte en del tid i retten på at drøfte erstatningskravene og nå til enighed om dem, hvilket er fuldstændigt overflødigt, når EAN alligevel ikke kan bruge det til noget. Det er vores opfattelse, at det faktisk ikke er almindelig viden hos alle parter i retten, at det forholder sig sådan.

Vi er derfor ikke enige i konklusionen i analyserapporten, der afviser forslaget.

Løsningen kunne meget simpelt være den, at retten i begge eksempler kunne tage stilling og skrev: Der er foretaget fuld efterprøvelse af Sofies krav, som tilkendes kr. 57.000....

Og hvis retten ikke kan foretage fuld efterprøvelse, at der så i stedet stod det, og at kravet blev sendt til EAN. Der er ingen - ej heller i dag - der forestiller sig, at tiltalte kan betale, så det er blændværk at skrive, at "Tiltalte betaler..". Kravet sendes direkte til EAN, og når/hvis de gør regres, er det alligevel ikke på grundlag af dommen.

Ad 2

Der oprettes en særlig liste over bistandsadvokater

Et andet vigtigt problem, der slet ikke er omtalt rapporten, men som er nævnt overfor JM i referencegruppen, er kvaliteten af bistandsadvokater.

OID har længe gjort opmærksom på, at der bør oprettes en særlig liste over bistandsadvokater.

2/4

offerRådgivningen

OFFER
VIDNE
PÅRØRENDE

offerraadgivning.dk

Det er velkendt, at mange forsvarsadvokater ikke er glade for at være bistandsadvokater. Dertil kommer, at der i lidt mere komplicerede sager forudsættes en høj faglig viden om erstatningsretslige problemstillinger, som den almindelige forsvarer typisk ikke har. De fleste organisationer, der hjælper ofre for personfarlig kriminalitet, har derfor deres egne lister med advokater, der gerne vil være bistandsadvokater - og som regel ikke vil være forsvarsadvokater.

Det vil heller ikke være dyrere for det offentlige at have dedikerede bistandsadvokater, da salæret er det samme, og det vil måske også gøre det nemmere for alle parter, fordi sagerne og dermed ofrene bliver behandlet bedre.

De såkaldte særlister med bistandsadvokater, der kan tilkaldes akut til afhøringer i voldtægtssager, har et andet formål. Det synes ikke rimeligt, at man skal være voldtaget for at få en god bistandsadvokat!

Ad 3

Bistandsadvokatens opgave er i dag begrænset til selve straffesagen

Forslag 3a

Disse forslag er også nævnt i referencegruppen.

Vi vender tilbage til eksemplet med Sofie og forudsætter nu, at hun er kommet alvorligt til skade, hvorfor hendes situation er uafklaret ved hovedforhandlingen. Der er både risiko for varigt mén og andre følger. Sofies bistandsadvokat har igen opgjort, hvad der kan opgøres nu og sørget for dokumentation til hovedforhandlingen, men tager forbehold for yderligere krav, hvilket også står i dommen.

Og så må Sofie tage afsked med sin bistandsadvokat!

Bistandsadvokatens opgave, som den er i dag, slutter nemlig med straffesagens afslutning. Men Sofies behov for en bistandsadvokat slutter bestemt ikke. Hun har jo ikke forstand på at opgøre sit - nogle gange - særdeles kompliceret krav. Det var jo også en af begrundelser for, at hun skulle have en bistandsadvokat under retssagen, at denne skulle opgøre erstatningskravet. OG Sofie har jo typisk ikke penge til at betale en advokat. Og selvom EAN kan tildele et salær for advokatbistand, ved man det ikke før bagefter. Derfor er der ikke mange advokater, der vil hjælpe uden sikkerhed for et salær. Og der kan ovenikøbet være risiko for, at dem, der tager disse sager, aftaler salærkrav, som er urimelige for offeret.

OID foreslår derfor, at der i sager med (alvorlige) personskader, som ikke kan opgøres endeligt ved hovedforhandlingen, kan ske forlængelse af beskikkelsen som bistandsadvokat under sagens behandling i EAN.

Det vil tilgodese ofrenes behov, og det vil formentlig også lette EAN's arbejde.

Forslag 3b

Som nævnt er bistandsadvokatens opgave begrænset til straffesagen. Det betyder, at hvis politiet ikke kan finde gerningsmanden, så kan ofret ikke få en bistandsadvokat og dermed heller ikke hjælp til at opgøre sit krav overfor EAN.

Men behovet for at få hjælp er der jo stadig, og her har der ikke engang været hjælp i forbindelse med retssagen. Derfor mener OID, at ofret bør kunne få beskikket en bistandsadvokat, som det havde været tilfældet, hvis der var fundet en gerningsmand.

3/4

OfferRådgivningen

OFFER
VIDNE
PÅRØRENDE

offerraadgivning.dk

Det er heller ikke her tilstrækkeligt, at EAN kan tildele advokatsalær, når sagen i EAN er afsluttet. Konsekvenserne af denne praksis er, at den måske slet ikke kommer i gang, fordi ofret ikke engang har fået den første hjælp og vejledning om, hvilke krav ofret har.

Vi stiller os naturligvis til rådighed for eventuelle spørgsmål og uddybninger.

Med venlig hilsen

Knut A. Gulbrandsen
Landsformand
Offerrådgivningen i Danmark

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

18. januar 2019
Dokumentnummer:
19PEBL-31842

Ved mail af 21. december 2018 har Justitsministeriet bedt om en udtalelse om forslag til lov om ændring af offererstatningsloven.

Det fremgår under punkt 2.6.2.1. og 2., at det foreslås, at Erstatningsnævnets sekretariat til brug for erstatningsafgørelserne kan indhente vejledende udtalelser om erhvervsnettab og/eller méngrad fra andre end AES, herunder fra Patienterstatningen, hvis dette kan føre til hurtigere afgørelser for borgerne. Det er i den forbindelse forudsat, at der indgås en aftale med Patienterstatningen om, at Patienterstatningen forpligter sig til at prioritere vurderingen af erhvervsnettab og méngrad i offererstatningssager på linje med tilsvarende vurderinger i patienterstatningssager.

Som det tidligere er nævnt over for Justitsministeriet, vil Patienterstatningens administration gerne påtage sig opgaven, og vi vil hurtigt kunne sikre en smidig behandling af sagerne, således at kravene til kvalitet og hurtighed bliver opfyldt.

Sagerne vil fra start blive samlet i én enhed, således at der sikres en ensartet praksis og en præcis sagsstyring.

Patienterstatningen fastsætter årligt i samarbejde med vores knap 60 lægekonsulenter mén i ca. 2000 sager og erhvervsnettab i ca. 250 sager.

Patienterstatningens bestyrelse skal godkende en endelig aftale, men da bestyrelsen er positivt indstillet, forventer vi, at der kan indgås en tilfredsstillende aftale.

Med venlig hilsen

Karen-Inger Bast
direktør

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

(fremsendes alene elektronisk til
jm@jm.dk og ljm@jm.)

Journalnr. 2018-01032
24. januar 2019
JH

Vedrørende høring om over udkast til forslag til lov om ændring af offererstatningsloven (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet m.v.)

Justitsministeriets sagsnr. 2018-702-0015.

Justitsministeriet har ved brev af 21. december 2018 fremsendt udkast til forslag til lov om ændring af offererstatningsloven (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet m.v.).

Politiforbundet har noteret sig, at et af formålene, eller rettere hovedformålet, med lovforslaget er at nedbringe sagsbehandlingstiden. Det kan Politiforbundet kun bakke op, idet mange medlemmer har ventet og fortsat venter helt urimeligt længe på den første og efterfølgende afgørelser i deres anmeldte voldsoffersager.

Politiforbundet kan konstatere, at flere medlemmer 2 år efter afskedigelse og lønophør fortsat ikke har fået tilkendt erstatning for indtægtstab. Selvom de modtager optjent egen pension, lider de et betydeligt indtægtstab, der indebærer, at de udsættes for en helt uacceptabel, såvel økonomisk og psykosocial belastning. En del ender i økonomisk ruin. Den situation forstærkes af, at sagsbehandlingstiden i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES) på samme måde som i Erstatningsnævnet er ekstrem lang (3. kvartal 2018 er den 24 måneder for sager om erhvervsevnetab). Polititjenestemænd, der afskediges pga. en arbejdsulykke (her vold), vil ofte være så helbredsmæssigt dårlige, at de ikke bare kan påtage sig et andet almindeligt arbejde udenfor politiet. De kommer derfor i en ofte langvarig afklaring på resourceforløbsydelse. Efter afklaring tilkendes de måske fleksjob, der efter de gældende regler vil være midlertidig de første 5 år og først kan gøres endelig, når man er fyldt 40 år. Det følger af reglerne i arbejdsskadesikringsloven, at der i disse tilfælde alene tilkendes midlertidig erstatning for erhvervsevnetab, og selvom denne tilkendes med tilbagevirkende kraft, har den afskedigede polititjenestemand været uden indtægtskompensation i op til flere år. Endelig skal det for det tredje nævnes, at Moderniseringsstyrelsen pr. 15. januar 2018 ændrede praksis for tilkendelse af tilskadekomstpension, idet denne nu først tilkendes, når der er truffet en endelig afgørelse om erhvervsevnetab modsat tidligere, hvor også en midlertidig afgørelse om minimum 15 % erhvervsevnetab førte til tilkendelse af tilskadekomstpension (fuld pension).

På denne baggrund er det Politiforbundets klare opfattelse, at lovgivningen og den administrative praksis skal indrettes således, at der løbende ydes erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, når indtægtstab har sin årsag i et voldstilfælde under arbejdet som

polititjenestemand. Det kan ikke være rigtigt, at man skal være dårligere stillet end, hvis ens arbejdsgiver var ansvarlig for arbejdsskaden, eller hvis skaden skyldes et færdselsuheld i arbejdstiden. Politiforbundet må med beklagelse konstatere, at forslagene i lovforslaget ikke ændrer på den beskrevne virkelighed for sygdomsafskedigede polititjenestemænd. Det samme gælder selvsagt andre ansatte indenfor andre fagområder, der pga. vold under arbejde ender med afskedigelse. Det er for Politiforbundet væsentligt, at deres gøres en særlig indsats for at forbedre retsstillingen for den gruppe af voldsramte, der som følge af de fysiske og psykiske skader, som de påføres, har væsentlige, såvel midlertidige og varige indtægts- tab. Der er ikke noget i de bebudede lovændringer, der forbedrer retsstillingen for de hårdst ramte. Til denne gruppe hører også efterladte, der er berettiget til erstatning for tab af forsørger. Der er eksempler på, at efterlevende ægtefælle/samlever må vente i 2-3 år på at få tilkendt endelig erstatning.

Politiforbundet foreslår derfor, at det af offererstatningsloven udtrykkeligt fremgår, at Erstatningsnævnet løbende skal tilkende erstatning for tabt arbejdsfortjeneste uafhængigt af, om og hvornår der træffes afgørelse om erhvervsevnetab efter arbejdsskadesikringsloven. Det samme gælder erstatning for erhvervsevnetab. Det følger af sammenhængen mellem erstatningsansvarsloven § 2, stk. 2, og arbejdsskadesikringsloven § 29 og § 77, at det offentlige indtræder i den arbejdsskadedes krav for det tilfælde, at der skulle være tilkendt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste for en periode, hvor der senere tilkendes midlertidig erstatning for erhvervsevnetab for (der skulle have været fradraget i den tabte arbejdsfortjeneste). Herved sikres det, at skadelidte ikke overkompenseres, men omvendt løbende får sit indtægtstab erstattet. Statskassen bliver i den sidste ende heller ikke dårligere stillet end efter den nugældende praksis. Det samme gælder erstatning for erhvervsevnetab.

De tiltag, som nærmere er beskrevet i punkt 2.1.2.1 om, at krav på under kr.3.500,- kan undergives en hurtig sagsbehandling, og de anførte overvejelser i henhold til 2.6.2.1. om, at Patienterstatningen fremover kan udarbejde vejledende udtalelser om erhvervsevnetab og méngrad i offererstatningssager, kan Politiforbundet tilslutte sig, hvis det reelt fører til kortere sagsbehandlingstid. Men de vil formentlig have en beskeden effekt, og de ændrer ikke på Erstatningsnævnets generelle praksis. Der er ikke i lovforslaget stillet forslag om Erstatningsnævnets struktur, organisering eller sagsbehandling, ej heller om sagsbehandlingstiden. Der kunne f.eks. i loven indsættes maksimale sagsbehandlingstider. Politiforbundet ser frem til, at Justitsministeriet og Erstatningsnævnet fremkommer med en plan, der for alvor kan nedbringe de alt for lange sagsbehandlingstider.

Lovforslaget indeholder i pkt. 4 forslag til en ændret formulering af § 13, stk. 3. Det er Politiforbundets klare opfattelse, at Folketinget bør benytte lejligheden til at ændre erstatningsordningen for volds ofre fra det nuværende "ansøgningsprincip" til et "anmeldelsesprincip". Den nugældende ordning, der ikke med lovforslaget søges ændret, betyder, at de skadelidte kun får behandlet de erstatningskrav, som de indsender "ansøgning" om. Det kan for mange være ret uoverskueligt, hvad man kan have krav på. Det gælder både ved den primære ansøgning og det videre forløb. I den forbindelse skal fremhæves, at beskikkelsen af bistandsadvokat ophører ved straffesagens afslutning. Mange voldsramte har således ikke nogen sagkyndig bistand. Lovgivningen bør i alle tilfælde ikke være indrettet efter det. I stedet bør "ansøgning" erstattes med "anmeldelse" af skaden. Det svarer til, hvad der gælder for arbejdsskader og patientskader. Her skal den skadelidte anmelde "skaden", og så er det op til myndigheden (henholdsvis AES og Patienterstatningen) at modtage anmeldelse, oplyse

sagen i overensstemmelse med det forvaltningsretlige officialprincip og træffe afgørelse. Når den anmeldte personskade er færdigbehandlet af Erstatningsnævnet, der af egen drift har truffet afgørelse om de krav, som den forvoldte skade giver grundlag for, kan sagen i Nævnet anses for afsluttet. Herefter kan der gælde en frist på 2 år (der formentlig burde være 3 år som efter de almindelige forældelsesregler) fra skadelidte kendte eller burde kende til yderligere og dermed senere opståede krav. Dette forslag vil ikke blot øge retssikkerhed for ofrene, det vil også bringe denne erstatningsordning på linje med de øvrige erstatningsordninger for personskade.

Politiforbundet skal endelig bemærke, at såfremt der indføres digital selvbetjening ved indgivelse af ansøgning om erstatning og godtgørelse, at da skal det samtidig blive muligt for borgeren eller dennes repræsentant at kunne følge sagen digitalt.

På forbundets vegne - og med venlig hilsen

Flemming Olesen
Forbundssekretær

Justitsministeriet
Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

RIGSADVOKATEN
FREDERIKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN K

TELEFON: 7268 9000
FAX: 7268 9004
E-MAIL: RIGSADVOKATEN@ANKL.DK
www.anklagemyndigheden.dk

DATO 23. januar 2019

JOURNAL NR.
RA-2018-3200604-92

SAGSBEHANDLER: MFS/

Justitsministeriet har ved brev af 21. december 2018 anmodet Rigsadvokaten om en udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af offererstatningsloven (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet m.v.).

Rigsadvokaten har ikke bemærkninger til lovudkastet.

Med venlig hilsen

Monica Lange
Vicestatsadvokat

Justitsministeriet

Dato: 28-01-2019
J. nr.: 2019-001667
Dok.nr.: 7721Direktionssekretariat
Ledelsesstøtte og
ministerbetjening**Rigspolitiets høringsvar til Justitsministeriet**

Justitsministeriet har ved e-mail af 21. december 2018 anmodet Rigspolitiet om bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af offererstatningsloven.

Rigspolitiet har i anledning af høringen foretaget en høring af samtlige politikredse. Rigspolitiet kan herefter oplyse følgende:

- 1) Det er Rigspolitiets vurdering, at lovforslagets § 1, nr. 1, vil have konsekvenser for politiets mulighed for at gøre krav gældende mod skadevolder (regres), idet politiet må opgive at gøre regres mod skadevolder i flere sager end nu.
- 2) Det er endvidere Rigspolitiets vurdering, at lovforslagets § 1, nr. 3, vil have konsekvenser for politiets sagsbehandling af regressager, herunder medføre øget sagsbehandling, idet politiet i en række sager først vil skulle rettet kravet mod skadevolderens forsikringselskab, og såfremt kravet ikke dækkes derigennem, dernæst skulle rette kravet direkte mod skadevolderen.

Ad 1) Konsekvenser for politiets mulighed for at gøre regres

Når Erstatningsnævnet har truffet afgørelse om at tilkende erstatning eller godtgørelse i medfør af offererstatningsloven¹, sendes en kopi af afgørelsen til politiet, som forestår udbetalingen til skadelidte.²

Herefter påbegynder politikredsen sagsbehandling af mulighed for at gøre kravet gældende mod skadevolder i medfør af offererstatningslovens § 17. Det er en betingelse for politiets mulighed for at gøre regres, at den erstatning og godtgørelse, som Erstatningsnævnet har tilkendt, opfylder de almindelige erstatningsretlige betingelser.

Lovforslagets hjemmel til, at Erstatningsnævnet yder erstatning og godtgørelse for krav indtil 3.500 kr. alene under henvisning til, at offererstatningslovens § 1 og § 13 er opfyldt, vil resultere i, at Erstatningsnævnets behandling af skadelidtes krav ikke skal indeholde en vurdering af, hvorvidt kravet opfylder de almindelige erstatningsretlige betingelser.

¹ Offererstatningsloven jf. lovbekendtgørelse nr. 1208 af 18. november 2014 om erstatning fra staten til ofre for forbrydelse.

² Cirkulæreskrivelse nr. 11195 af 24/04/1987 til politiet og anklagemyndigheden om ændret forretningsgang vedrørende udbetaling m.v. af erstatning fra staten til ofre for forbrydelser

Når det ikke er en betingelse for at modtage erstatning eller godtgørelse fra Erstatningsnævnet, at skadelidtes krav er dokumenteret med henblik vurdering af hvorvidt de almindelige erstatningsretlige regler er opfyldt, vil politiet ikke efterfølgende kunne undersøge, om det pågældende krav kan gøres gældende overfor skadevolder.

Det vil have den konsekvens, at disse krav ikke rejses overfor de pågældende skadevoldere. Der vil således være en risiko for, at politiet i et øget antal sager ikke vil kunne gøre regreskrav gældende i medfør af offererstatningslovens § 17.

Ad 2) Øget sagsbehandling i forbindelse med politiets behandling af regressager

Når Erstatningsnævnet i medfør af de nugældende regler beslutter at undersøge om en skadevolder, der er under 14 år, eller er fundet omfattet af straffelovens § 16 eller § 69, er dækket af en ansvarsforsikring, anmoder Erstatningsnævnet politiet om forestå undersøgelsen skadevolderens forsikringsforhold.³ Politiet anmoder herefter skadevolderen om at oplyse, hvorvidt den pågældende er omfattet af en ansvarsforsikring. Politiet kan således ikke uden skadevolderes medvirken, få oplysninger om skadevolderes forsikringsforhold.

Hvis skadevolderen oplyser at være omfattet af en ansvarsforsikring, videregiver politiet denne oplysning til Erstatningsnævnet. Erstatningsnævnet videregiver herefter oplysningen til skadelidte med henvisning til, at skadelidte skal gøre sit krav gældende mod skadevolderes forsikringsselskab.

Med lovændringen vil politiet ikke kun skulle undersøge om skadevoldere, der er under 14 år eller er fundet omfattet af straffelovens § 16 eller § 69, er dækket af en ansvarsforsikring. Politiet vil også som et led i behandlingen af regressagen eventuelt først skulle gøre kravet gældende mod skadevolderens forsikringsselskab, og såfremt kravet ikke dækkes dergennem, efterfølgende behandle kravet overfor skadevolderen.

Det vil for denne gruppe af skadevoldere resultere i et eventuelt ekstra led i politiets sagsbehandling af regressager. Det skal endvidere bemærkes, at politiets undersøgelse af skadevolderes forsikringsforhold fortsat vil kræve, at de pågældende skadevoldere ønsker at give politiet oplysning om deres forsikringsforhold.

Med venlig hilsen

Jakob Gøtze Pedersen

³ Jf. § 7 i cirkulæreskrivelse nr. 11421 af 28/10/1976 om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser.

Freja Sofie Sørensen

Fra: Eva Schramm <esm@sl.dk>
Sendt: 24. januar 2019 12:26
Til: Malene Lejbach; Justitsministeriet
Emne: Forslag til lov om ændring af offererstatningsloven (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet m.v.)

Til Justitsministeriet

På vegne af Socialpædagogerne skal jeg oplyse, at vi ikke har bemærkninger til lovforslaget udover dem som vil fremgå af svaret fra Fagbevægelsens Hovedorganisation, som vi er den del af.

Venlig hilsen

Eva Schramm
Arbejdsskadekonsulent | Forhandling & Vilkår
7248 6853 | 72486040
arbejdsskade@sl.dk
Telefontid tirsdag og torsdag fra 9-15

SOCIALPÆDAGOGERNE

www.sl.dk

Brolæggerstræde
9
1211 København
K
7248 6000
(Hovednummer)

Socialpædagogernes 39.000 medlemmer arbejder for og med børn, unge og voksne med sociale problemer eller funktionsnedsættelser.

Følg os på Facebook og Twitter.